

Pantaloni de mireasă

'Femeia să nu poarte îmbrăcăminte bărbătească, și bărbatul să nu se îmbrace cu haine femeiești; căci oricine face lucrurile acestea este o urâciune înaintea Domnului, Dumnezeului tău.' Deuteronom 22:5

În loc de introducere. Puține lucruri ne mai surprind astăzi. Ne așteptăm la tot felul de surprize, de noutăți. Și nu am fi poate surprinși să vedem o mireasă cu pantaloni, sfidând imaginea clasică cu care ne-am obișnuit. Având însă în vedere tendințele actuale în domeniul vestimentației, nu suntem departe de un asemenea fenomen (pe alocuri fiind deja întâlnit) care ar putea ajunge la modă.

Context. Îndemnul dat în acest verset este încadrat de alte sfaturi privitoare la probleme, situații cotidiene în care cel credincios trebuia să știe cum să se comporte (ex: găsirea unui lucru pierdut, protecție pentru acoperișul casei etc). Nu apare specificat că doar în unele situații, cum ar fi închinarea publică, acest principiu trebuie respectat, deci el este valabil pentru orice ocazie.

Analiza textului.¹ Purtarea rochiilor / fustelor doar în biserică dovedește *inconsecvență* cu principiul deuteronomic, pentru că așa cum am văzut mai sus, contextul nu ne permite o aplicare limitată la locașul de închinare. Așadar, dacă principiul acesta nu mai este înțeles astăzi așa cum era înțeles cu câțva timp în urmă (și nu cu mult), atunci purtarea de pantaloni 'de damă' ar trebui îngăduită și în biserică. Ori de câte ori un lider spiritual ar fi contrariat că surorile vin la biserică purtând pantaloni și ar încerca să le mustre, în cazul în care soția dumnealui poartă pantaloni în celelalte zile ale săptămânii, în diferite împrejurări, i s-ar putea aduce un argument foarte puternic pentru a-și reține supărarea: însăși soția nu ascultă de Cuvânt, din moment ce îl aplică doar când vine la biserică (iar noi nu trebuie să fim creștini doar la biserică, ci în fiecare zi). Deci ar fi bine să-și mustre cu blândețe mai întâi soția și abia apoi pe alte surori. Nerespectarea acestui principiu este un 'ajutor' pentru înlăturarea oricărei diferențe dintre copiii lui Dumnezeu și copiii vrăjmașului, în ce privește îmbrăcăminte!

Înseamnă aceasta că toate persoanele care nu respectă distincția în îmbrăcăminte sunt lumești, nu sunt copii ai Domnului ?

Pregătirea individuală pentru a primi lumina divină nu este aceeași al toți, și Dumnezeu nu ne-o descoperă în același timp la toți, motiv pentru care trebuie să fim atenți și să nu catalogăm starea spirituală după respectarea acestei raze de lumină. Poate că persoanei în cauză nu i s-a prezentat subiectul respectiv cu înțelepciune și în toată complexitatea lui, de aceea nici nu a primit lumina. E trist însă că mulți au înaintat atât de mult în asemănarea cu lumea în multe privințe încât, chiar prezentarea cea mai elocventă a subiectului, susținută și de lucrarea Duhului Sfânt, nu-i va putea convinge să urmeze voia Domnului:

'Înțelegerea și aprecierea adevărului, a zis El, depind mai puțin de minte, cât de inimă. Adevărul trebuie primit în suflet; el pretinde supunerea voinței. Dacă adevărul ar putea să fie supus numai rațiunii, mândria n-ar fi o piedică în calea primirii lui. Dar el trebuie să fie primit prin lucrarea harului în inimă, și primirea lui depinde de lepădarea oricărui păcat pe care ni-l descoperă Duhul lui Dumnezeu. Posibilitățile unui om de a cunoaște adevărul, oricât de strălucite ar fi, se vor dovedi neeficace câtă vreme inima nu se deschide pentru a primi adevărul și până nu are loc o conștiință lepădare a oricărui obicei și deprinderi potrivnice principiilor lui.' (HLL, II, 14)

Dar nu sunt diferențe de context social în comparație cu secolul al XIX-lea ?

Fără îndoială că după un secol lumea se schimbă. Din punct de vedere moral însă, schimbarea nu este pozitivă ci, așa cum profeția biblică subliniază, se ajunge la o asemănare tot mai izbitoră cu Sodoma și Gomora. În domeniul vestimentației lucrurile se 'simplifică' încât putem vorbi de o societate care se dezbracă tot mai mult, până când va atinge apogeul (deși pe alocuri e atins deja), ne mai având nici un 'cojoc' de dat jos !

Lumea în care trăim este departe de a îngreuna trăirea Cuvântului în viața de fiecare zi, din punct de vedere al condițiilor pe care le oferă. Ne lovim însă de un *spirit lumesc* ce socotește o nebunie trăirea Cuvântului, spirit cu care creștinul anemic (laodicean) are prea puțin curaj să nu se conformeze.

1 Întreaga aplicație care se face în acest material are în vedere cel puțin aria geografică europeană și americană. În lumea arabă, spre exemplu, ar fi nevoie de o aplicare specifică, diferită de cea de față, principiul rămânând desigur același.

Se încearcă adesea enumerarea dificultăților pe care le prezintă aplicarea acestui principiu deuteronomic în societatea contemporană. Un motiv este protecția față de frig. Să ne gândim însă că în anii 1800 oamenii erau mult mai puțin protejați față de frig decât suntem noi astăzi: dacă ne gândim la condițiile în care trebuiau să călătorească atunci, la distanțe mari. Este evident că astăzi condițiile pe care le avem când călătorim sunt incomparabil mai bune, și deci mai favorabile ascultării de Cuvânt.

Un alt motiv enunțat este și munca pe care o prestau femeile atunci, limitată de cele mai multe ori la gospodăria familiei, pe când astăzi sunt prea puține ocupații în care femeile să nu fie angajate. Analizând și acest gând suntem constrânși să recunoaștem că munca prestată înainte era mult mai grea (lucrarea pământului și alte activități nu se făceau cu mijloace moderne), și nu era una de birou, efortul care era depus fiind considerabil. La locul de muncă femeile sunt de asemenea mult mai puțin expuse la frig decât erau înainte.

Un cuvânt tot mai îndrăgit de creștinii contemporani, care doresc să dărâme orice urmă de despărțire între ei și lume este *cultura*, amintit cu satisfacția care însoțește pe cel ce face o mare descoperire sau care crede că aduce în atenție dovada cea mai puternică în apărarea punctului său de vedere. Este adevărat că trebuie să ținem cont de numărul de ani care rămân în urma noastră, însă principiile biblice nu suferă schimbări ci rămân la fel de mult valabile cum au fost și atunci.

Cultura își pune amprenta asupra îmbrăcămînții celor credincioși în ce privește *stilul*, care se schimbă, și despre care însăși Ellen White scria că nu i s-a arătat unul precis, uniform. Nu ar avea sens copierea stilurilor de îmbrăcăminte de acum o sută de ani, ba chiar l-ar face respingător. Principiile care guvernează alegerea îmbrăcămînții rămân însă atemporale. Iar unul dintre aceste principii este și diferențierea dintre îmbrăcămîntea masculină și cea feminină.

'Mulți se îmbracă precum lumea pentru a avea influență. Însă, prin aceasta, ei fac o greșală tristă și fatală. Dacă ei ar avea o influență adevărată, mântuitoare, atunci să trăiască potrivit cu mărturisirea lor de credință, să-și arate credința prin faptele lor neprihănite și să arate că este o mare deosebire între creștin și lume.' (1T 143)

'Am văzut că înfățișarea exterioară este un indiciu al inimii.' (1T 147)

Ellen White & principiul deuteronomic

Există o mare diferență între Rămășiță și biserica Rămășiței. În timp ce putem spune că biserica AZȘ este biserica rămășiței, ea nu va fi mântuită în întregime, ci doar o rămășiță. De ce ? Pentru că doar rămășița păzește poruncile și ține mărturia lui Isus - Spiritul Profetic (Apoc. 19:10 u.p.) (nu poți ține / urma ceva ce nici teoretic nu cunoști). Pentru a fi membru al bisericii poți face puțin, te poți mulțumi cu puțin. Dacă vrei însă să fii în cer pune-ți întrebarea : mă pot identifica cu rămășița ? Dacă nu, ce mai aștept?

Este importantă raportarea la experiența și viziunea acestei femei, prin care Dumnezeu Și-a descoperit voia într-un mod mult mai amănunțit și mai clar. Dat fiind faptul că nu ne desparte decât un secol de timpul când dânsa a trăit, avem mai multe informații, din surse sigure. Mărturia pe care o avem de la acest om al lui Dumnezeu este prețioasă, având în vedere că tendințe de coborâre a standardelor în îmbrăcăminte erau foarte puternice atunci, astăzi fiind copleșitoare și pentru cea mai mare parte dintre creștini o cursă eficientă a vrăjmașului.

Să ne conformăm sau nu modei schimbătoare ?

'Fustele cu bretele s-au purtat înainte de a fi introduse cercurile. Eu am purtat o fustă simplă cu bretele când aveam 14 ani, nu pentru etalare, ci pentru că era comodă și decentă. Când au fost introduse cercurile, *nu am renunțat* la fusta cu bretele pentru ele. Să o dau la o parte pentru că a venit moda cu cercuri ? Nu; aceasta ar însemna o extremă.' (1T 438)

Este încurajator exemplul pe care-l dă această femeie ce și-a așezat viața sub autoritatea cuvântului lui Dumnezeu. E nevoie și astăzi de oameni care nu-și îndoie coloana vertebrală morală după cum bate vântul modei, sacrificând principiile divine.

Existau două mari extreme pe timpul sorei White, pe care cei credincioși trebuiau să le evite: a) purtarea rochiilor foarte lungi, cu cercuri și b) costumul american. Motivele pentru care prima extremă amintită trebuia evitată sunt foarte clare, gândindu-ne la igienă (praful trotuarelor era măturat de aceste rochii lungi) și sănătate (greutatea cercurilor cădea asupra șoldurilor). Dar ce se putea spune despre cealaltă extremă, costumul american, care era privit ca 'îmbrăcăminte de reformă' de către cei mai mulți ?

Să urmărim care erau obiecțiile aduse de E.W. costumului american:

'Mi-a fost arătat că rânduiala lui Dumnezeu a fost dată peste cap și că îndemnurile Sale speciale nu au fost luate în seamă de către aceia care adoptă costumul american. Am fost îndreptată spre **Deuteronom 22:5** *'Femeia să nu*

poarte...' Dumnezeu nu dorește ca poporul Său să adopte o așa-zisă reformă în îmbrăcăminte. Este o îmbrăcăminte **indecentă**, cu totul nepotrivită pentru urmașii modești și umili ai lui Hristos.

Există o tendință mereu crescândă ca femeile să se îmbrace și să arate cât mai **asemenea**² celui alt sex și să-și modeleze îmbrăcăminte după cea a bărbaților, însă Dumnezeu numește acest lucru urâciune...' (1T 471)

'Poate că, în general, în modul în care gândesc în privința sănătății, s-ar putea să aibă dreptate adoptând acest costum, însă ar fi mai de folos și ar face mult mai bine să nu ducă problema îmbrăcăminte în asemenea extreme... Interdicțiile pe care le face Dumnezeu sunt tratate cu ușurință de cei care îndepărtează *deosebirea* în îmbrăcăminte dintre bărbați și femei... Dumnezeu a rânduit să existe o **distincție clară** între felul de a se îmbrăca al bărbaților și al femeilor și a socotit această problemă suficient de importantă pentru a da îndrumări explicite în această privință, pentru că același fel de îmbrăcăminte purtată de ambele sexe va crea confuzie și va cauza creșterea nelegiuirilor.' (1T 474)

'... În contrast total cu această rochie decentă se află **costumul american**, care *seamănă foarte mult cu îmbrăcăminte purtată de bărbați*. Acesta constă din vestă, **pantaloni**, și o haină ce ajunge până la jumătatea distanței dintre șolduri și genunchi. Eu m-am opus acestui fel de îmbrăcăminte, conform celor arătate mie în armonie cu cele scrise în Cuvântul lui Dumnezeu.' (1T 479)

Nu cunoștea oare E.W. argumentul des amintit al asemănării dintre îmbrăcăminte bărbaților și cea a femeilor pe timpul lui Isus ? Cu siguranță că știa. Dar din moment ce nu a ținut cont de el înseamnă că era prea slab pentru a-l aminti în sprijinul purtării de pantaloni, iar realitatea este că se recunoaște lipsa de informații precise despre acest subiect, al îmbrăcămintii pe timpul Mântuitorului. În mod sigur și acum două mii de ani diferențierea îmbrăcămintii era suficient de mare încât principiul deuteronomic să fie respectat.

Argumentul sănătății și comodității nu e suficient de puternic, atunci când este folosit pentru a da la o parte principiul biblic, după cum vom vedea și în continuare.

Dar când lucrez, cum mă voi descurca ?

'Rochia trebuie să fie cu totul lejeră, astfel încât plămânii și inima să aibă spațiu sănătos de acțiune. Rochia trebuie să fie până undeva pe la partea de sus a cizmei³, însă să fie suficient de scurtă ca să nu curețe murdăria de pe trotuare și străzi, fără să fie ținută cu mâna. *O rochie chiar mai scurtă decât aceasta ar fi potrivită, decentă și sănătoasă* pentru femei când lucrează în gospodărie, și mai ales pentru cele care sunt obligate să facă treburi mai mult sau mai puțin în afara casei. În acest stil, o fustă ușoară sau cel mult două este tot ce e necesar, și aceasta să aibă nasturi până la talie sau să fie prinsă în bretele.' (1T 475)

Dar iarna ?

'Există doar o femeie dintr-o mie care își îmbracă picioarele așa cum ar trebui. Oricare ar fi lungimea rochiilor, *picioarele lor trebuie îmbrăcate tot așa de bine ca cele ale bărbaților. Acest lucru se poate realiza prin purtarea de pantaloni de lână fixați în jurul gleznei, conici spre capăt; și aceștia trebuie să fie suficient de lungi spre a ajunge până la încălțăminte*. Picioarele și gleznelor îmbrăcate astfel sunt protejate împotriva curentului de aer. Dacă picioarele sunt protejate cu îmbrăcăminte caldă, circulația va fi egalizată, iar sângele va fi curat și sănătos pentru că nu este răcit sau împiedicat în trecerea lui normală prin organism.' (1T 475-476)

'La 29 ianuarie 1867 am părăsit Wright și am plecat spre Dreenville, la o distanță de șaizeci de km. Era *o zi deosebit de friguroasă* și ne-am bucurat găsind adăpost de frig și viscol în casa fratelui A.W. Maynard. Această familie iubită ne primi cu bucurie atât în inimile cât și în căminul lor.' (Schițe din viața soiei E.W., p.136)

Dacă vreau să fac mișcare cum procedez ?

'... nu am decât o rochie scurtă, mai scurtă doar cu un deget decât rochiile pe care le port de obicei. Am purtat ocazional această *rochie mai scurtă*. Iarna, eu mă scol devreme și, după ce mă îmbrac cu această rochie scurtă, pe care nu este nevoie să o țin cu mâinile ca să nu atârne în zăpadă, fac o plimbare în pas viov 2-3 kilometri înainte de micul dejun... O rochie scurtă nu a fost niciodată purtată pe străzile orașului Battle Creek și nicidecum la adunare...' (1T 478)

Trebuie să existe o uniformitate absolută în stilul îmbrăcămintii ?

'S-a recomandat un tipar general, care întruchipa principiile descoperite E.W. și despre care se spune că 'sunt demne de numele de rochie scurtă de reformă.' În viziune nu i s-a arătat nici un model în mod deosebit, iar când a discutat lucrul acesta la o dată ulterioară, E.W. a declarat: 'Unele au presupus că tiparul dat este tiparul pe care toate

2 Sunt puține exemple minuscule de diferențiere a îmbrăcămintii feminine de cea specific masculină (ex. nasturii pe stânga sau pe dreapta etc), care poate erau prezente și la costumul american, inacceptabil însă după evaluarea inspirată.

3 Din context se înțelege că nu e vorba de genul de cizme înalte, E.W. însăși arătând ce a dorit să se înțeleagă: 'Unii au susținut că prin partea de sus a cizmelor eu am vrut să spun partea de sus a unor cizme de felul celor purtate de obicei de bărbați. Prin partea de sus a cizmei eu am vrut să se înțeleagă partea de sus a cizmei sau a ghetii purtate de obicei de femei... De ce ar fi fost nevoie să adaug: însă (rochia) să fie suficient de scurtă ca să nu curețe murdăria de pe trotuare și străzi, fără să fie ridicată cu mâna.' (4T 477)

trebuie să-l adoptăm. Nu este așa. Însă ceva simplu ca acesta ar fi cel mai bine să adoptăm în aceste împrejurări. *Nu mi-a fost indicat un stil anumit*, care să fie o regulă exactă care să ne ghideze pe toate în îmbrăcăminte.' (1T 735)

Cum s-ar putea face o reformă ?

'Unele dintre cele care au adoptat reforma n-au fost gata să arate, **prin exemplu**, avantajele îmbrăcăminții, să prezinte, când erau întrebate, *motivele* pentru care au adoptat-o și să lase problema să rămână aici. Ele au încercat să modeleze conștiința altora după a lor proprie. Dacă ele o purtau, însemna că și altele trebuia s-o îmbrace. *Ele au uitat că nimeni nu trebuie să fie obligat să aplice reforma în îmbrăcăminte.*

N-a fost datoria mea să impun acest subiect asupra surorilor mele. După ce l-am prezentat înaintea lor așa cum mi-a fost arătat, *le-am lăsat cu propria lor conștiință*. Lucrarea de reformă este însoțită întotdeauna de *sacrificiu*. Ea cere ca iubirea de comoditate, de interes egoist și patima ambiției să fie ținute în supunere față de principiile de dreptate. Oricine are curajul să reformeze trebuie să întâmpine obstacole. I se va împotrivi conservatorismul celor ale căror afaceri sau plăceri îi aduc în legătură cu adepții modei și care vor pierde sprijinul pentru schimbare.' (4T 670)

De ce este respinsă uneori reforma ?

'... altele, care erau, în aparență, cele mai zeloase reformatoare, au manifestat o regretabilă *lipsă de aranjament și de bun gust* în îmbrăcăminte. Ea n-a fost conform modelului aprobat.' (4T, 671)

Cât de importantă este reforma în îmbrăcăminte ?

'Mulți dintre cei care declară că au credință în Mărturii trăiesc în starea de neglijare a luminii ce a fost dată. **Reforma privind îmbrăcămintea** este tratată de unii cu o mare *indiferență* și de alții cu *dispreț*, pentru că **de ea este prinsă o cruce**. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru această cruce. Este exact ceea ce ne trebuie pentru a deosebi și despărți de lume poporul care păzește poruncile lui Dumnezeu. Reforma în îmbrăcăminte ne vorbește tot așa cum făcea acest lucru panglica albastră pentru vechiul Israel. Cei mândri și cei care nu au deloc iubire pentru adevărul sacru, care îi va despărți de lume, o vor arăta prin faptele lor.' (3T 188)

În concluzie, de ce ar fi pantalonii inacceptabili, purtați de către femei ?

Pe lângă cele amintite până acum, nu pot fi trecute cu vederea cuvintele avertizatoare ale Mântuitorului: '... ori și cine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.' Matei 5:28 Isus nu spune: 'ori și cine se uită la un bărbat, ca să-l poftască...', și lucrul acesta nu este întâmplător. Vederea este specifică bărbaților din punct de vedere al stimulării sexuale, spre deosebire de femei, pentru care atingerea are același efect. Femeile știu că modul în care arată le ajută să fie provocatoare pentru un bărbat și profită de lucrul acesta. Cu alte cuvinte, de multe ori femeile se îmbracă pentru ca cei ce le privesc să le poftască în inima lor. De lucrul acesta țin cont și creatorii de modă pentru a-și vinde marfa pe piață. E tristă însă că și copiii lui Dumnezeu cad în cursa vrăjmașului.

Pantalonii, purtați de femei, stau bine dacă sunt strâmți. Altfel își pierde din 'eficacitate'. De aici evidențierea formelor feminine stârnește imaginația celui neconvertit (care-l poate duce foarte departe), iar pentru copilul lui Dumnezeu este o ispită, de care ar putea fi cruțat.

Cineva ar putea spune că și fustele / rochiile pot fi mult mai provocatoare decât pantalonii și în cazul acesta răul mai mic ce se recomandă a fi ales este purtarea pantalonilor. Nu putem nega lucrul acesta. Argumentul că doar modelele cu crăpături sau cele foarte strâmte se găsesc de cumpărat, nu este demn de luat în considerare.

'*Ce bine știi să-ți întocmești căile când este vorba să cauți ce iubești !*' (Ier. 2:33) Aceste cuvinte se potrivesc atât de bine multor persoane. Când cineva iubește compromisul va găsi 'porțițe' prin care să se strecoare. Compromisul însă nu este o soluție ci o trădare a Mântuitorului. Cel care iubește însă pe Dumnezeu, și socotește tot ce nu-l este plăcut un gunoi (Filipeni 3:7,8), găsește soluții pentru a fi în armonie cu cerul.

Se vorbește mult de deprecierea relațiilor bărbați-femei, acestea din urmă plângându-se că nu mai sunt dorite decât pentru relația fizică, iar în cele din urmă nici pentru atât. Mary Quant, una dintre cele mai de succes designere din Marea Britanie, promotoare a fustelor mini, declara: 'Dacă hainele nu te fac observat de alții, ai dat banii pe degeaba... Bun gust înseamnă moarte, vulgaritate înseamnă viață... Care e scopul modei, unde conduce ea ? La SEX.' O femeie care se îmbracă pentru a-și expune fizicul și atractivitatea sexuală încurajează pe bărbați să o trateze ca pe un obiect pentru sex (sex-obiect).

În funcție de 'peștele' pe care vrei să-l prinzi folosești 'undița' corespunzătoare ! (determini în mare măsură pentru ce vrei să fii apreciată de alții). Iar dacă semeni vânt, nu poți culege decât furtună. '*Vai de lume, din pricina prilejurilor de păcătuire ! Fiindcă nu se poate să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de omul acela prin care vine prilejul de păcătuire !*' (Matei 18:7)

Chemarea pe care Dumnezeu ți-o face este aceea de a fi o **prințesă** în această lume. Alegerea pe care o vei face în ce privește trăirea Cuvântului te poate urca pe culmi negândite, iar pe de altă parte, 'cearta' cu Cuvântul te va face de compătimit de către Hristos, de către îngeri și... mulți alții. Pune în balanță prețul pe care l-a plătit Hristos pentru tine

și roagă-te pentru curajul de a fi o ființă deosebită în aceste ultime clipe de har pentru noi toți.

*Ezechiel 9:4 'Domnul i-a zis: 'Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe fruntea oamenilor care suspină și gem din pricina tuturor **urâciunilor** care se săvârșesc acolo.'*

*2 Regi 17:7, 8, 15 'Lucrul acesta [robia asiriană] s-a întâmplat pentru că copiii lui Israel au păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeului lor... **Au urmat obiceiurile neamurilor** pe care Domnul le izgonise dinaintea copiilor lui Israel, și obiceiurile rânduite de împărații lui Israel.'*

ÎMBRĂCĂMINTE UNISEX

de Samuele Bacchiocchi

Similaritatea dintre stilul de îmbrăcăminte și părul bărbaților și cel al femeilor a devenit atât de mare încât oamenii se amuză de faptul că cineva nu poate totdeauna să fie sigur dacă doi tineri care merg pe stradă sunt ambii băieți, ambii fete, sau un băiat și o fată.

Forța motrice din spatele modei unisex din timpul nostru este viziunea feministă a unei societăți fără diferențiere de gen, cunoscută sub numele de societate androgină, termen din greacă (andros=mascul, gune=femelă). Acest termen descrie un individ care are atât caracteristici masculine cât și feminine. Feministii consideră că bărbații și femeile sunt în esență la fel, cu excepția diferențelor în ceea ce privește organele genitale. Alte diferențe sunt socotite a fi induse de cultură. Această viziune feministă utopică a unei societăți fără gen este menită să accentueze eliberare femeii din rolul ei de supunere.

Viziunea feministă are un impact asupra multor domenii, din anii 1980, cum ar fi manualele școlare, teologia protestantă, management și serviciile militare chiar. Se explorează diferite căi pentru a crea o societate fără gen. În 1970, Parisul a împrăștiat moda care promova îmbrăcăminte unisex. În Statele Unite moda unisex a devenit populară în anii 1960. Viziunea feministă a urmărit atât împrumutarea de către femei a unor genuri de îmbrăcăminte masculină cât și transferul de elemente feminine (ex. aranjarea părului) spre bărbați. Formațiile Beatles și Rolling Stones au îmbrățișat această viziune.

Importanța distincției dintre genuri. În ciuda popularității ei, încercarea de a elimina această distincție în îmbrăcăminte și în roluri este clar condamnată în Biblie. Scriptura face distincție în aceste privințe pentru că ele sunt o parte a creațiunii.

'Femeia să nu poarte îmbrăcăminte bărbătească, și bărbatul să nu se îmbrace cu haine femeiești; căci oricine face lucrurile acestea este o urâciune înaintea Domnului, Dumnezeului tău.' Deuteronom 22:5 Rațiunea acestei diferențieri este că pentru înțelegerea noastră este fundamental să știm cine suntem și ce rol dorește Dumnezeu să îndeplinim. Există interrelații profunde între îmbrăcăminte și comportament care sunt construite chiar în limbajul nostru.

Melvin Konner, un evoluționist convins, simpatizant al aspirațiilor feministe androgine, care a făcut o cercetare amănunțită pe acest subiect concluzionează că diferențele de la sex la sex în comportament sunt mai mult de ordin biologic decât cultural. El enumeră numele a unsprezece femei de știință distinse care au devotat viețile lor studierii creierului, hormonilor și comportamentului uman și animal. Deși erau în mișcarea feministă în timpul cercetărilor, fără excepție au recunoscut că diferențele de sex în comportament au o bază și această bază este în parte biologică.

Nu era nevoie să așteptăm ca oameni de știință să descopere adevărul. Biblia vorbește în această problemă: bărbații și femeile sunt diferiți din punct de vedere biologic, psihologic și funcțional. Încercarea de a elimina astfel de diferențe trebuie să fie văzută ca o pervertire a ordini create de Dumnezeu.

Este o realitate abuzul diferențierii dintre genuri prin subjugarea femeilor. Dar soluția, în această lume a păcatului nu este aceea de a elimina distincțiile în îmbrăcăminte și roluri, ci mai degrabă eliminarea abuzurilor introduse și perpetuate datorită căderii în păcat.

Adevărata libertate a femeii creștine se află de cealaltă parte a unei porți foarte mici-ascultare cu umilință-dar această poartă te conduce într-o larghețe a vieții nevisată de 'eliberatorii' lumii, loc în care diferențele puse de Dumnezeu între sexe sunt celebrate, unde diferențele dintre noi sunt considerate ca esențiale pentru imaginea lui Dumnezeu.

Hainele, în istorie, au servit pentru a defini masculinitatea sau feminitatea. Observăm că hainele nu doar ne definesc identitatea ('ești ceea ce porți') dar de asemenea ne ajută să dezvoltăm o nouă identitate ('devii ceea ce porți'). Aceasta înseamnă că dând la o parte distincțiile din îmbrăcăminte, gradat pierdem identitatea noastră masculină sau feminină și experimentăm o criză a identității.

Bărbații contemporani poartă haine viu colorate, folosesc parfumuri și podoabe, ca reflectare a realității unei tendințe în creștere de a deveni obiecte, mai degrabă decât inițiatori ai curteniei.

Confuzia începe în cămin, când copiii nu mai pot spune cine poartă pantalonii: mama sau tata. Se pare că magazinele cu îmbrăcăminte pentru femei vând mai multe perechi de pantaloni decât fuste. Femeile sunt tratate ca și bărbații în unele slujbe, când sunt puse să ridice, să mute greutăți mari de produse. În biserică femeile doresc să slujească în rolul masculin de *prezbiter*.

Toate acestea arată că noi *trăim într-o lume a răzvrătirii împotriva lui Dumnezeu*, o lume în care bărbații și femeile doresc să găsească împlinire în încercarea de a-și asuma roluri pe care Dumnezeu niciodată nu le-a intenționat pentru ei. Rezultatul acestei răzvrătiri nu este doar confundarea genului în roluri, ci și în îmbrăcăminte. O femeie care vrea să funcționeze ca un bărbat este foarte posibil să se îmbrace ca și un bărbat pentru că hainele sunt o oglindă a minții. Ceea ce purtăm descoperă cine suntem sau ceea ce dorim să fim.

Modestia și decența trebuie respectate chiar între soț și soție. Expunerea indecentă chiar față de partener poate distruge respectul mutual și capacitatea de a te bucura de unirea intimă a minții, trupului și sufletului.

Pantaloni de mireasă

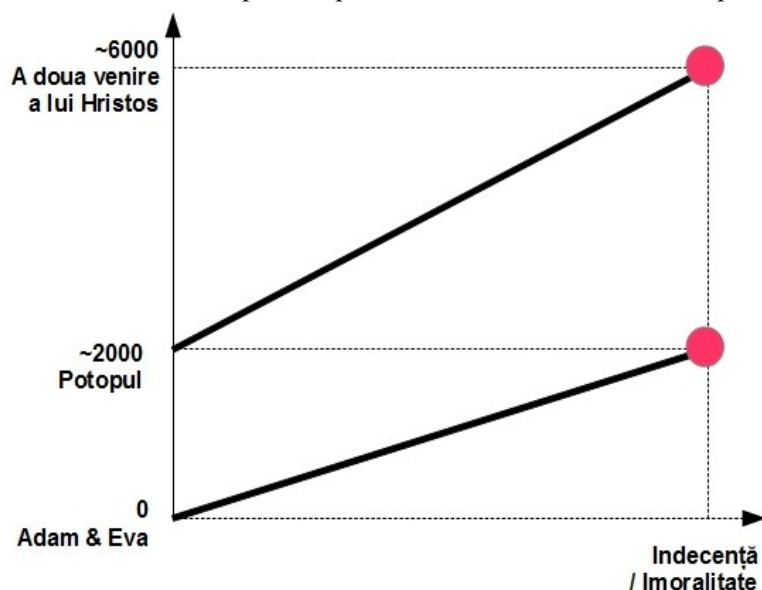

Rochie clasică (nu neapărat creștină!)

* *Aprecieri ale diverselor comentarii teologice cu privire la principiul deuteronomic și evaluarea lor: The Expositor's Bible Commentary, vol.3, de Frank E. Gaebelein:*

Interdicția împotriva purtării de către o femeie a îmbrăcămînții bărbătești și de către un bărbat a îmbrăcămînții unei femei se poate referi la travestire. Deși dovezi pentru travestire religioasă în religia antică a Canaanului nu sunt

conclusive, includerea acestei reguli, sub proscrisiunea lucrurilor pe care Domnul le detestă sugerează o problemă serioasă, una care implică depărtarea de Domnul datorită adoptării de practici religioase proscrise.' (p.135)

The Interpreter's Bible, vol.2, de G.A. Buttrick:

'În păgânism o astfel de schimbare a îmbrăcămînții (travestire) se făcea în general pentru scopuri imorale.' (p.465)

Pentru a scăpa de mustrarea pe care o include acest principiu pentru persoanele care nu-l respectă, se găsește un refugiu în explicația pe care o dau unele comentarii [precum cele de mai sus], și anume că Dumnezeu porunca diferențierea în îmbrăcăminte deoarece popoarele idolatre care înconjurau Israelul foloseau travestirea pentru a se deda la practici imorale. De aici, concluzia că astăzi acest principiu nu mai este valabil din moment ce persoanele ['creștine' / necreștine] care poartă îmbrăcămîntea sexului opus nu o fac din motivele întâlnite la popoarele idolatre din vechime.

Atunci când Ellen White a reafirmat valabilitatea acestui principiu, în secolul al XIX-lea, persoanele care-l încălcau de asemenea nu o făceau

din motivele amintite mai sus. Și totuși principiul acesta trebuia să rămână în picioare, datorită implicațiilor lui profunde, știute și înțelese mai mult sau mai puțin. Comentariile de mai jos întăresc această concluzie.

Commentary on the Old Testament, vol.I, *The Pentateuch*, de C.F.Keil & F.Delitzsch:

'Scopul imediat al acestei interdicții nu a fost împiedicarea imoralității sau opoziția față de practicile idolatre, ci menținerea sfințeniei acelei distincții dintre sexe care a fost stabilită prin crearea bărbatului și a femeii, și în legătură cu care israeliții nu trebuiau să păcătuiască. Orice violare a acestei distincții-așa cum, spre exemplu, este emanciparea femeii- era nenaturală, și de aceea o urăciune în ochii lui Dumnezeu.' (p.409-410)

The Seventh-Day Adventist Bible Commentary [Comentariul biblic adventist], vol.1:

'Dumnezeu a făcut pe om parte bărbătească și parte femeiască și distincția făcută astfel trebuie să fie onorată și ascultată. Dorința de a minimaliza această distincție crește din idealuri mici și contribuie la imoralitate.' (p.1030)

Se poate vorbi de trei *moduri de raportare la noțiunea de decență*, fiecare mod ales arătând care este raportarea individului la dragostea față de semenii și față de Dumnezeu :

- 1.indecență-răzvrătire atât față de Dumnezeu cât și față de semenii
- 2.decență-conformare cu normele societății în ce privește această noțiune, dar adesea în conflict cu standardul divin cel puțin în anumite privințe, o opțiune nesigură pentru creștinul sincer
- 3.sfințenie-bazată pe principii revelate, deci în acord cu voința lui Dumnezeu , și spre binele semenilor

'Slava lui Dumnezeu stă în **ascunderea** lucrurilor...' Prov. 25:2 pp

De ce am crede că slava oamenilor ar sta în a face exact invers în ce privește îmbrăcămîntea lor ?!

Arabii și africanii (mai puțin Africa de Nord care e musulmană): asemănări și deosebiri în domeniul vestimentației:

Adesea când se vorbește despre decență sau opusul ei, indecența, pentru a lua apărarea celor care sfidează normele morale și coboară tot mai vertiginos pe topoganul indecenței, este adus în discuție exemplul unor populații / triburi africane sau din alte ținuturi (amazonieni etc) în care 'costumul lui Adam' este universal acceptat și socotit normal.

Având în vedere raportul biblic care ne asigură că Dumnezeu, după căderea în păcat, în locul veșmântului de slavă i-a îmbrăcat pe primii noștri părinți, nu este dificil să înțelegem de ce există asemenea fenomene izolate de oameni care sunt obișnuiți să umble despuiați chiar și în zilele noastre. Aparent temperaturile ridicate îi îndreptățesc să se poarte astfel. Și totuși... Statele arabe precum și cea mai mare parte a populației africane, care nu coboară atât de jos în îngăduința față de sine, se confruntă cu aceeași problemă a căldurilor foarte mari. **Elementul moral** însă, cultivat prin temerea de Dumnezeu, așa cum Îl percep în religia pe care o au, este cel care îi **'obligă'** să nu se comporte ca și semenii lor, ci **să găsească soluții** eficiente pentru a se proteja de soarele torid și în același timp să transmită prin vestimentația pe care au ales-o un mesaj foarte clar de **integritate morală**.

Este trist că în lumea creștină tendința majoritară este ca cel puțin în perioada mai caldă a anului, să ne asemănăm mai mult cu cei care au ales să rămână la un stadiu de civilizație calificat tot de noi 'primar', 'preistoric' etc. Decența devine astfel o problemă de circumstanțe, și tot astfel definirea păcatului de a te îmbrăca /a te dezbrăca [poate e mai corect spus] fără rușine și fără sfială devine o 'problemă' (în realitate nu este o problemă), pentru că 'toți fac așa'. Este de-a dreptul rușinos și strigător la Cer faptul ca aspotazia creștinismului din Europa și America a ajuns atât de departe încât ni se pare normal să umblăm dezbrăcați ca niște **primate**, nu doar ca niște **primitivi**, și alegem să rămânem orbi când suntem puși în fața evidenței că cei pe care îi numim păgâni (arabii de exemplu) ne sunt superiori în privința aceasta cel puțin.

'Deși pentru a explica purtarea pantalonilor sau a fustei unii au propus criteriul climatic, sau cel al ocupației, realitatea infirmă aceste explicații. Femeile din Turcia, a căror viață a fost extrem de inactivă, purtau în general pantaloni, în timp ce locuitorii din Scoția și Grecia, oameni ai muntelui, purtau fuste. Climatul nu a fost într-adevăr factorul determinant, așa cum se poate vedea și în îmbrăcămintea largă și bogată a arabilor, care trăiesc într-un climat foarte cald, în contrast cu ei fiind îmbrăcămintea sumară a celor care trăiesc în apropiere de Capul Horn, o zonă rece.'

Enciclopedia Britanică

Iată câteva sfaturi date de Coran, cartea sfântă a islamului, o religie socotită păgână dar care adesea prin practica celor ce o îmbrățișează este o mustrare pentru lumea creștină:

24:31 'Și spune femeilor credincioase

Că ele trebuie să-și plece

Privirea și să-și păzească

Modestia; ele să nu-și arate

Frumusețea și împodobirea

Cu mici excepții strict necesare [ochii]

Să-și acopere cu învelitoarea

Fețele și să nu-și arate

Frumusețea decât

Soților, taților,

Taților soților, copiilor lor,

.....

ÎNTREBĂRI RETORICE PENRU IMAGINILE DE PE PAGINA URMĂTOARE:

-Mobilitatea-o scuză pentru nerespectarea principiului deuteronomic ?

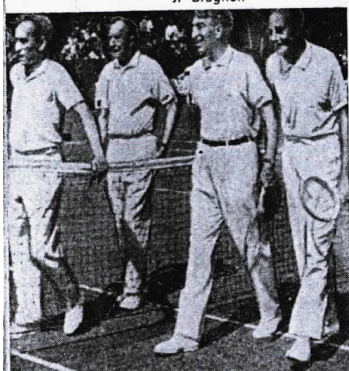
-Observând decența îmbrăcăminții atât la jucătoare cât și la jucătorii din imagini și comparând-o cu cea a jucătorilor de astăzi, putem vorbi de o EVOLUȚIE a MORALITĂȚII sau a IMORALITĂȚII ?

Suzanne !

„Big Bill” Tilden, în plină glorie

Cei 4 mușchetari, trecuți de prima tinerețe :
H. Cochet, J. Borotra, R. Lacoste,
J. Brugnon

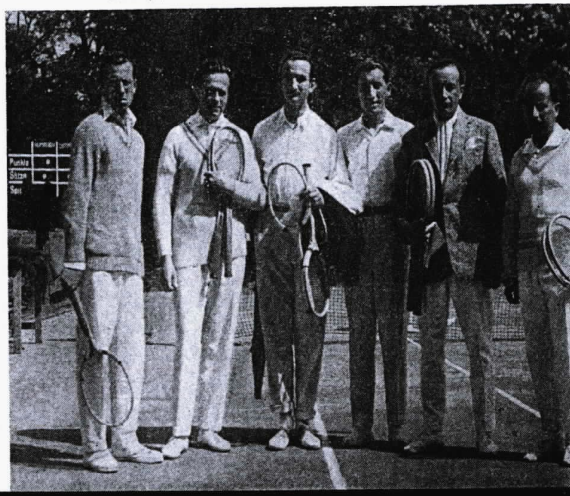

Așa juca Perry !

Sabina Bărbulescu, una din primele „amazoaane” ale tenisului nostru (campionă națională 1913-1921)

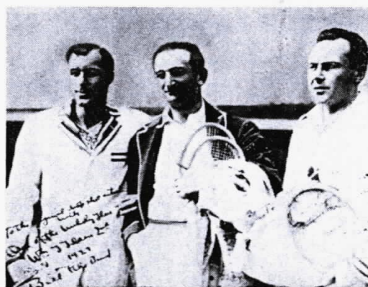
Grup de campioni români din perioada interbelică : G. Poulielt, R. Roman, N. Mișu, I. Bunea, A. San Galli, Gh. Lupu

Diploma Olimpiadei de la Paris 1924, purtind semnătura președintelui C.I.O. Pierre de Coubertin, decernată căpitanului echipei de tenis a României, Mircea Iaconom

Participanții unui concurs destășurat la Arad, în 1928. În rîndul din față se recunosc (de la stînga) : Nini Golescu, Florica Ștefănescu, R. Roman, Gh. Lupu, A. San Galli, L. Dörner, Lenke Popper

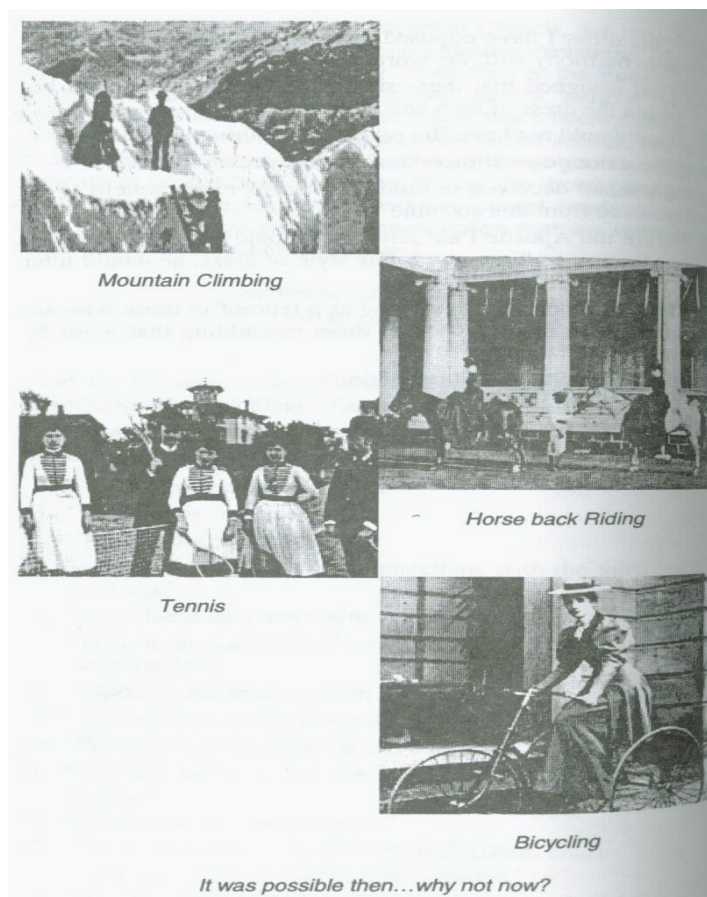

Nicolae Mișu, între doi redutabili adversari, americani Bill Tilden și Fred Hunter. În autograful său, dedicat campionului român, Tilden scria : „Lui Nick, genialul artist al demi-voleului...”

**CENTRUL DE SĂNĂTATE ȘI SPITALUL ADVENTIST
WILDWOOD (U.S.A.)**

Reguli cu privire la îmbrăcăminte

- 1.)Pantalonii scurți sunt inacceptabili atât pentru bărbați cât și pentru femei.
- 2.)Dacă femeile doresc să poarte pantaloni [fiind incluse diverse tipuri], aceștia trebuie purtați sub o rochie de lungime potrivită când se află în public sau în prezența altor persoane în casă. Se recomandă ca pantalonii și rochia să aibă culori care să se asorteze / potrivească. Fustele-pantaloni sunt permise dacă au înfățișarea generală a unei fuste.
- 3.)Toate rochiile / fustele trebuie să cadă bine mai jos de genunchi când cele care le poartă stau așezate. Să nu se poarte articole de îmbrăcăminte fără mâneci [aceasta nu le exclude pe cele cu mâneci scurte], cu decolteuri, sau alte elemente care expun prea mult.
- 4.)Un creștin / o creștină:
 - nu va purta haine cu culori țipătoare
 - nu va purta haine strânse pe corp
 - va căuta să aibă o înfățișare îngrijită

Diverse situații în care, odinioară, motivul mobilității nu era considerat motiv teologic pentru a purta pantaloni.
Imagine preluată din cartea „*Thy nakedness: Lord, what shall I wear?*”, de Gwen Shorter

longer than the sample shown me, while others were a little shorter. See 1T 521

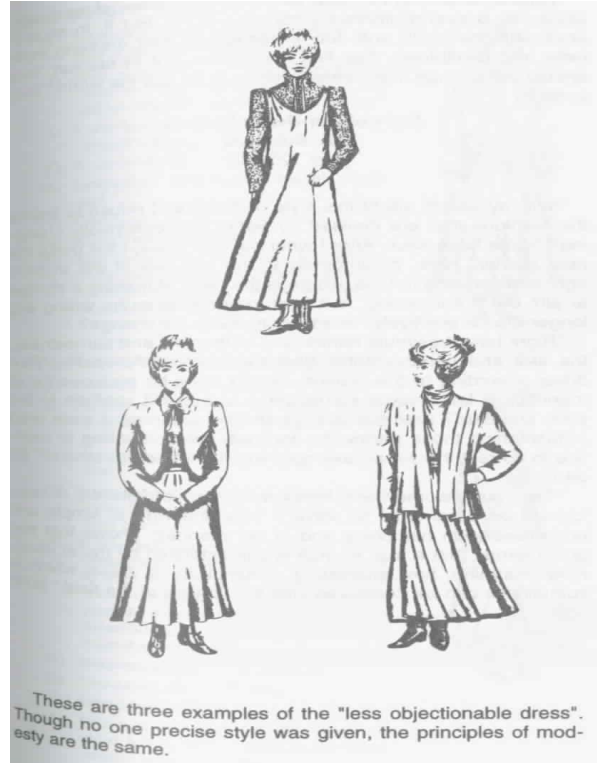
Numerous letters came to me from all parts of the field, inquiring the length of the dress shown me. Having seen the rule applied to the distance from the floor of several dresses, and having become fully satisfied that nine inches comes the nearest to the samples shown me, I have given this number of inches in No. 12, as the proper length in regard to which uniformity is very desirable. If it be said that a lady's boot is not nine inches high, I would say wear a boot eight inches high,

Mrs. White's model reform dress, from Ellen G. White, *The Dress Reform*

Reform Dress - the dress God designed

These are three examples of the "less objectionable dress". Though no one precise style was given, the principles of modesty are the same.

Sus-rochia de reformă, jos-costumul american.

Imaginile de pe această pagină sunt din cartea *Thy Nakedness – Lord, What Shall I Wear ?*, de Gwen & Rick Shorter, Homeward Publishing, Earlton, NY, 1997

"Those who feel called out to join the movement in favor of women's rights and the so-called dress reform (dress reform movement to have women dress like men) might as well sever all connection with the Third Angel's Message." 1T 457

Photograph of Dr. Mary Walker in "American Costume"

1851

This is another version of the "American Costume."

"They have all styles of dress here. (Dansville, New York [A health institute where the American Costume was worn], some very becoming if not so short. We shall get patterns from this place and I think we can get a style of dress more healthful than they wear and yet not be Bloomer or the American Costume." From a letter to Brother and Sister Lockwood, Sept., 1864, *Review and Herald*, May 4, 1944, E. G. W.

NOTE: The Lord later gave the "Reform" or "Short" dress to replace the wordy reform dress. It is similar, but the dress much longer over the pants.

This is an actual photograph of the American Costume worn by Dr. Austin in 1851. Dr. Harriet N. Austin designed this outfit as a variation of the "Bloomer" outfit and renamed it the American Costume.

"We shall never imitate Miss Dr. Austin or Mrs. Dr. York. They dress very much like men. We shall institute a fashion which will be both economical and healthy.

Letter to Brother and Sister Lockwood
Sept. 1864
(*Review & Herald*, May 1944)
EGW

Pentru cei care înțeleg limba engleza, puteti citi mai multe mărturii ale celor care înțeleg acest subiect în același fel, la adresa următoare: <http://www.remnantraiment.com/testimonials.htm>

Îmbrăcăminte creștină modestă

(cele mai multe dintre imagini sunt preluate de pe site-ul <http://www.liliesapparel.com>, <http://www.modestclothing.com>). Pentru mai multe exemple, o lista cu link-uri pe aceeași tema gasiti aici: <http://www.remnantraiment.com/links.htm>

Alte exemple

